

Читайте
про
Україну!

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефон: (201) 434-0237
(201) 434-0807
або Нью-Йорк (212) 227-4125
УНІОСОУ: (201) 451-2200
або Нью-Йорк (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 259. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. СЕРЕДА, 29-го ЛИСТОПАДА 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 29, 1978 No. 259. VOL. LXXXV.

РОЗГОРНЕННЯ ТА КОНСОЛІДАЦІЯ ДУХОВИХ І МАТЕРІАЛЬНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНСЬКИХ ПОСЕЛЕНЬ У КРАЇНАХ ВІЛЬНОГО СВІТУ ТА КООРДИНАЦІЯ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ В ЙОГО ЗМАГАННЯХ ДО ВОЛІ І НЕЗАЛЕЖНОСТІ БУЛИ ГОЛОВНИМ ПРЕДМЕТОМ НАРАД І РІШЕНЬ ТРЕТЬОГО СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

ПЕРЕБІГ НАРАД І КОНГРЕСУ СКВУ

Нью-Йорк. — Як уже інформовано у попередньому виданні "Свободи", тут в дні від 23 до 26-го листопада 1978 року у репрезентативному готелі "Амерікана" відбувся з черги Третій Світовий Конгрес Вільних Українців, головним предметом нарад якого була допомога Україні в змаганнях до волі і незалежності, допомога українським політичним в'язням, прийняття програми деколонізації комуністично-московської імперії, яка поневолює цілий ряд колишніх вільних народів та прийняття такої програми, яка забезпечувала б розвиток українських поселень у країнах вільного світу.

Цим головним темам були присвячені головні доповіді на нарадах п'яти комісій, які діючі в рамках III Конгресу СКВУ, як також в доповідях пленарних сесій та у довгий промови на бенкеті, яку виступив міністер багатокультурності у федеральному уряді Канади, Норман Кафік.

ПРАЦЯ КОМІСІЙ

У четвер, 23-го листопада до години 2-ої по полудні у різних залах готелю "Амерікана" працювали Конгресові Комісії, як, наприклад, Комісія Молоді, Комісія Прав Людини, СКВУ, Рада для справ культури, Суспільна Служба та багато інших. Зокрема багатолюдними були сесії Комісії Молоді і Прав Людини. В сесії останньої Комісії взяли участь Надія Світлична, ген. Петро Григоренко, Леонід Плющ і Віктор Боровський у ролі коментаторів. На першій сесії в середу, 22-го листопада, присутні вислухали звіт Комісії Прав Людини СКВУ керівника Бюро СКВУ в Нью-Йорку, звіт крайових центральної репрезентативної про їхню діяльність, та інформаційних служб і Комітетів Оборони Валентина Мороза, Комітетів оборони українських політв'язнів, Комітетів оборони союзу політв'язнів та інших і вислухали рекомендації у ділових справах. Присутні сесії були сенатор Павло Мороз. Доповіді в середу і четвер рано виступили: проф. Я. Білінський — "Советська національна політика в сучасній Україні", проф. Константин Савчук — "Советська інтерпретація міжнародних норм відносно прав людини та її застосування у праві, судочинстві та адміністративній практиці", мгр Уляна Целевич — "Становище жінок в Україні", ред. Осип Зінкевич — "Українська Громадська Група Сприяння Виконанню Гельсінкських Угод", проф. Богдан Баюрак — "Українська політична в'язня в СССР: спроба статистичної аналізи", проф. Василь Маркус — "Переслідування релігії в Україні" і д-р Мирослав Прокоп — "Наставлення до українського руху опору дисидентів інших національностей в СССР". У четвер, 23-го листопада сесії Комісії керував ред. Андрій Бандера. Коментували доповіді, як уже було сказано, колишні дисиденти і політичні в'язні советських концтаборів і психіатричних закладів: Н. Світлична, П. Григоренко, Л. Плющ і В. Боровський. Заяву Леоніда Плюща, що "краше, щоб українці з родичами любилися через

Владика відправляють Екуменічний Молебень перед відкриттям Конгресу.

кордон", й інші його слухали завжди, присутні прийняли бурхливими оплесками.

ЕКУМЕНІЧНИЙ МОЛЕБЕНЬ І ПЕРША ПЛЕНАРНА СЕСІЯ КОНГРЕСУ

У четвер, 23-го листопада о годині 2-ій по полудні у великій залі готелю відбувся Екуменічний Молебен з участю митрополитів Максима Германюка, Мстислава Скрипника і Андрія та єпископів Ізидора Борельського, Ніль Саварина, Ярослава Габра, Василя Лостен, архієпископа Ореста і західної Німеччини, архієпископа Константина з Чикаго, єпископа Миколая з Торонто, єпископа Василя, єпископа Андрія Куцака з УПЦеркви в Америці, пастора Володимира Боровського від Українського Євангельського Об'єднання в Північній Америці, о. протоігумена Патріксія Пашака, ЧСВВ і о. протоігумена Михайла Гринчишина Чину Редemptристів та численного духовенства Українських Церков. Співали підсилені хор церкви св. Івана Хрестителя з Ньюарку під диригентурою маестра Михайла Добоса. Коротку промову виступив Преосвященний Митрополит Максим Германюк. У Молебні взяли участь, крім делегатів, також гості, які чисельно зібрався, щоб бути учасниками цієї святої хвилини відкриття III Конгресу СКВУ.

У годині 4:15 на залу внесено українські на американські прапори та прапори молодіжних організацій, а саме: Пласту, СУМА, ОДУМ-у та багатьох інших громадських, комбатантських і жіночих установ. Оля Гіряк відповідала американський і український національні гимни, а Владика Мстислав, Митрополит УПЦеркви, перевів молитву, благочини Божої ласки для братів, що страждають; за єдиноліліє; за успіхи III Конгресу СКВУ.

Формально Конгрес відкрив о. митрат д-р Василь Кушнір, президент Секретаріату, довше зупинившись над пройденими етапами праці між конгресами СКВУ та труднощами, які все ж таки вдалося перебороти українським спільнотам в діаспорі і дійти до одностигності. Програма також включала представлення Почесної Президії Конгресу до якої входили: Владика Мстислав, Митрополит УПЦ в ЗСА, Владика Андрій Митрополит УГПЦ в Канаді, архієпископ Орест, архієпископ Константин, єпископи Андрій, Миколай і Василь, архієпископ д-р Семен Савчук, мтр. протоіерей Дмитро Лукач, протопресвітер Артем Селипін, Владика Митрополити УКЦ Максим з Вінніпегу і Йосиф з Філадельфії, Владика — єпископи: Ніль Саварин, Ізидор Борельський, Ярослав Габро, Василь Лостен, протоігумен Михайло Гринчишин і Патрікцій Пашак; пастори Володимир Боровський і Олександра Гарбузок; представник СФУЖО інж. Лідія Бурачинська; голови Цент-

ка і П. Саварин — секретарі. Відбулося представлення почесних гостей Конгресу, репрезентативів українського політичного світу: д-ра Д. Квітковського, голови ПУН, о. д-ра І. Гриньха — ЗП УГВР, дир. Юліана Заблоского — ОУН р., ред. О. Калиника — СВУ, д-ра Р. Барановського — УНДО, а відтак українських колишніх дисидентів-політв'язнів та оборонців прав людини: Надія Світлична, Леоніда Плюща і ген. Петра Григоренка. Крім того, делегати й гості Конгресу заслухали спеціальне звернення, прочитане головою Програмової комісії д-ром М. Кушпетом для відзначення 60-річчя Української Національної Революції, повністю надруковане в попередньому числі "Свободи", та прийняли програму і правильник нарад Конгресу, вислухали привітання голо-

Леонід Плющ (зліва), Надія Світлична і ген. Петро Григоренко під час відкриття III СКВУ.

ральних Репрезентативів: Юрій Денисенко — Союз Українських Організацій Австралії, Володимир Котульський — Українська Центральна Репрезентативна Аргентини; ред. Степан Мудрик — Координаційний Осередок Українських Громадських Центральної Установи Європи, д-р Сергій Радчук — Комітет Українців Канади і проф. д-р Лев Добрянський — Український Конгресовий Комітет Америки. Проголошено теж склад Ділової Президії: д-р Юліан Куляс — голова, інж. Лідія Бурачинська, д-р Юрій Кривопап, мгр Я. Білак, ред. І. Дмитрів, С. Цимбалюк, Д. Габар — заступники голови і Оля Боднарчук, мгр О. Рож-

ви місцевого Відділу УККА інж. Євгена Івашкова і привіт Блаженний Митрополит Мстислава. Привітали інших Владик і голів Крайових Центральних Репрезентативів та проголошення Конгресових комісій були відкладені на наступну сесію з огляду на часі концерт, який відбувся цього ж дня у Карнегі Голл.

ДРУГИЙ ДЕНЬ НАРАД

Привіт продовжувалися під час другої пленарної сесії, яка почалася о год. 9-ій вранці в п'ятницю, 24-го листопада. Їх започаткував архієпископ Андрій, митрополит Української Гре-

ТРЕТІЙ СКВУ ЗАКІНЧИВСЯ ВЕЛИКОЮ МАНІФЕСТАЦІЄЮ В ОБОРОНІ ПРАВ УКРАЇНИ І ЗА ДЕКОЛОНІЗАЦІЮ СССР

Нью-Йорк. — Біля 8000 українців з близьких і дальших околиць східного побережжя ЗСА взяли участь у великій маніфестації тут в неділю, 26-го листопада ц. р., яка почалася негайно після закінчення III Конгресу СКВУ і завершилася демонстрацією поблизу будівлі советської місії до Об'єднаних Націй. До українських учасників маніфестації прилучилися групи білорусів, литовців, лотиських і естонців, світові надбудови яких раніше започаткували, спільно зі СКВУ, чергову акцію за деколонізацію СССР.

"Ми прийшли під цю будівлю вбивників, щоб започаткувати новий етап в боротьбі за свободу поневолених Москвою народів і за повалення комуністично-московської імперії", — сказав Сімас Кудірка, колишній моряк-політв'язень, який заступав литовську групу під час демонстрації біля советської місії, яку цього дня хоронили сотні нью-йоркської поліції. Маніфестаційний похід, який зформувався біля готелю "Амерікана", — де відбувся Третій Конгрес СКВУ, — і пройшов по Шостій авеню і 67-й вулиці до Лексінгтон авеню, задержав кордон кінних і піших поліціянтів, які швидко відгородились біля 67-ої вулиці, при якій містилися советська місія.

Після довгих переговорів, поліція дала дозвіл п'ятихвилинній делегації пере-

Фрагмент із маніфестації в обороні прав України біля советської місії.

ти під ескортою поліціянтів до рогу Третьої авеню і 67-ої вулиці, щоб переслати представникам советської місії новий документ в справі деколонізації СССР. Поліція не допустила делегацію до будівлі, а один з поліціянтів, після коротких переговорів з двома особами з місії, сказав делегації, що советська місія "не прийме жадних документів, їх можна вислати поштою". Довжелезний похід, що розтягнувся на 15 блоків,

очолювали українські владичи і члени новообраних керівних органів СКВУ, а за ними слідували комбатантські, молодіжні, жіночі та інші організації зі своїми позначеннями і прапорами. Сотні транспарантів, включно з портретами численних українських політв'язнів, говорили вимовно про шль маніфестації, а їх доповнювали гучномовці і летючки, що їх прохажив роздавали впорядники.

Маніфестацію біля готелю "Амерікана" відкрив інж. Євген Івашків, голова Комітету Українсько-Американських Організацій — Метрополітальний Відділ УККА, який займався її влаштуванням. Американський гимн відповідала Оля Гіряк, а український — учасники ще неповного походу. Вже під час коротких промов новообраного президента СКВУ Миколи Павлюка, д-ра Юрія Волинця і Герба Рікмана, секретаря і особистого представника посади Едварда Кача, до походу почали долучуватись молодь, жіноцтво і старші віком громадяни, які при-

були сюди, попомо пронизливо холодної погоди, численними автобусами і автомобілями з дальше віддалених околиць. Заслухавши вказівки від керівника маніфестації д-ра Аскольда Лозинського, похід вирушив зазначеною трасою до Лексінгтон авеню і 67-ої вулиці.

Промовляючи з платформ малої вантажної автомобіля, д-р Лозинський виступив вступне слово англійською мовою, засуджуючи советський уряд за його політику етноциду і геноциду та закликаючи вільний світ допомогти поневоленому Москвою народові в їхній боротьбі за волю і незалежність.

Описав коротко промовляючи: д-р Вітаут Кіпель в імені білоруської групи, Яніс Рікетіне (лотиський), Пол Саар (естонський), С. Кудірка (литовський) і п-і Стефанія Букшова, голова Всеукраїнського комітету для відзначення 45-річчя штучного голоду в Україні.

Бурхливими оплесками привітали учасники демонстрації (Закінчення на стор. 3)

У НЬО ЙОРКУ ВІДБУДЕТЬСЯ СЛОВ'ЯНСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ТИЖДЕНЬ

Нью-Йорк (д-р Ол. Соколович). — Під спонсорством Відділу Освіти Нью-Йорку від 4-го—10-го грудня ц. р. відбудеться Слов'янський Культурний Тиждень із різними імпрезами й показами культурних надбань ряду слов'янських народів, які проживають у нью-йоркській Метрополії. Длє введення цього тижня створено Слов'янський Комітет, що складається із представників таких національностей: македонців, білорусів, чехів, поляків, росіян, сербів, словаків, словінців й українців. Кожна національна група має свого координатора; координатором для українців є д-р Зірка Дерлиця, викладач української мови в Нью-Йоркському університеті та Академії св. Юра в Нью-Йорку. Загальним координатором всіх слов'янських товариств і організацій є проф. д-р Вера фон Вірен Гарчинська, зі Снті коледжу в Нью-Йорку.

У переведенні того Слов'янського Культурного Тижня, мабуть, першого того року в Нью-Йорку, бере

участь ряд слов'янських товариств і організацій, включно із школами і церквами, як сербська православна катедр св. Сави в Нью-Йорку, де щотижня відбуваються там збори того комітету. З українських організацій, на запрошення ініціаторів, зголосилися: Наукове Товариство ім. Шевченка, Український Інститут Америки, Союз Українок Америки, Український Музей США та Академія св. Юра в Нью-Йорку. На відкриття цієї імпрези в Снті Голл, посади Едвард Кач улаштував прийняття, на яке запрошено по 10 представників від кожної національності. Комітет працює над виготовленням кожної національної групи учасників цього Слов'янського Культурного Тижня, що її вкорті подастись до преси. Українські товариства, установи і організації зашклені в подорожницях улаштування цієї імпрези, прохачуть звертатись до координатора української групи д-р Зірки Дерлиця на число телефону: 982-2923 від 6-10 год. авечори.

Журнал УНІГУ здобуває міжнародне зацікавлення

Кембридж, Масс. (ФКУ). — У каталозі періодики, що його видає цього року агентство Тернера в Нью-Йорку, з приводу кожнорічних міжнародних книжкових виставок у Франкфурті — Німеччина, серед трьох публікацій Гарвардського університету названо кварталний журнал: "Harvard Ukrainian Studies".

Вже появилось чотири числа першого річника того журналу, який здобуває зацікавлення українською на-

уковою проблематикою серед чимраз ширших наукових кіл не лише Америки, але також в Європі та інших частинах світу.

Співпрацівниками журналу стало вже понад три десятки найбільш видатних славістів і інших вчених, які багато уваги присвячують україністиці.

Передплатити журнал можна, пишучи на адресу: Harvard Ukrainian Studies 1583 Massachusetts Avenue Cambridge, Mass. 02138.

СКВУ І ЧОТИРИ ІНШІ СВІТОВІ КОНГРЕСИ ЗАПОЧАТКУВАЛИ АКЦІЮ В СПРАВІ ДЕКОЛОНІЗАЦІЇ СССР

Нью-Йорк. — Представники Світового Конгресу Вільних Українців і білоруської, естонської, литовської і лотиської світових надбудов вручили президенту Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй спільний документ - резолюцію в справі деколонізації Советського Союзу і щодо привернення повної незалежності республікам, які тепер входять в склад СССР.

Про вручення цього 148-го сторінкового документу у вівторок, 21-го листопада ц. р. напередодні Третього Конгресу СКВУ, повідомив тодішній генеральний секретар СКВУ мгр Юрій Шимко під час пресової конференції, яка відбулася в середу, 22-го листопада, в приміщенні Церковного Центру при Об'єднаних Націях. У пресконференції, що її влаштував Секретаріат СКВУ, взяли участь колишні советські політв'язні ген. Петро Григоренко, Леонід Плющ, Надія Світлична і Сімас Кудірка. На конференцію

прибули представники біля 20 етнічних публікацій та радівських станцій.

Мгр Шимко, який є теж членом Канадської Палати Громад, подав короткий зміст резолюції та зазначив, що цей документ буде висланий представництву кожної країни-члена ООН. Він висловив сподівання, що під час 34-ої сесії Генеральної Асамблеї резолюцію поставити на порядку нарад. Він підкреслив, що підписання спільного документу проводили п'ятьох світових надбудов і вручення його президентові Генеральної Асамблеї ООН є безпрецеденту.

Додаткову аргументацію про потребу деколонізації СССР подав ген. Григоренко, приготувавши заяву якого відчитав в англійській мові інж. Юрій Нестерчук, виконуючий обов'язки голови Інформаційного Бюро УККА у Вашингтоні, який сповняв функції перекладача.

Ген. Григоренко вказав (Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310.

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (позачучно):

Любов Колесняк, Володимир Левенко, Зенон Сидлик, Василь Тершаковець (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії) і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Третій СКВУ: велика перемога

Новообраний на першу половину нової календарної президент Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців, Микола Плавчук, в заключному слові на закінчення Третього СКВУ заявив, що цей Конгрес він вважає за чергову перемогу українців та за поразку ворогів українського народу і української справи. Правильно сказано і до цього ще можна тільки додати, що ця перемога і ця поразка є в багатьох відношеннях насправді великі, як зважити обставини, в яких цей Конгрес відбувся. Поглянути коротко на ці "обставини" внутрішнього і зовнішнього порядку.

Фактом є, що українські громади в поодиноких країнах вільного світу, як і вся українська діаспора має і переживає свої труднощі. Вони, ці труднощі, не є нічим надзвичайним і не є типові тільки для українців. Проблеми асиміляції і змагання за збереження своєї ідентичності, відношення до країн свого поселення та зв'язки з народом свого походження, соціальний та економічний розвиток і зміни та багато всьох інших проблем є тим, "вичинними" проблемами, що з ними кожноразом мусить давати собі раду кожна еміграція в кожній країні. Ці проблеми комплікуються ще більше у світовому масштабі, як мати на увазі питомості поодиноких країн. Тож і українці в поодиноких країнах свого поселення мають свої партікулярні проблеми, зокрема відносно збереження своєї ідентичності та свого розвитку, як і мають ці проблеми у світовому масштабі, коли мова про відношення до країни і народу свого походження та всебічної допомоги тому народові в його змаганнях до волі і незалежності.

Подібного партікулярно-крайового і світового порядку існують також інші труднощі. Коли ж до цього додати ще й всілякі внутрішні групові і навіть персональні дії чи явні розбіжності і суперечності, то ясно, що в таких обставинах організація світового масштабу, базована виключно на ідейності, на добрій волі та свідомості і без будь-яких екзекутивних примусово-обов'язкових можливостей і засобів (в-роді податків), отже, в таких обставинах організація світового масштабу є рівнозначна майже з "чудом". У нашому українському випадку це "чудо" тим більше, що такий безпощадно-народовбивчий ворог українства, як ним є комуністсько-московський імперіалізм, докладає всіх сил і вживає всіх найбільш рафінованих засобів, щоб ці — можна б сказати — природні труднощі української діаспори штучно підсилювати і збільшувати, при чому СКВУ вже майже від початку його заіснування 11 років тому є, без сумніву, головним прищом тієї ворожої акції.

У таких обставинах і на такому тлі перемоги Третього СКВУ для українства і поразки для ворогів не можна б перецінити. Фактом бо є, що ми маємо багато внутрішніх неспокладів, від Державного Центру УНР в екзилі починаючи, а на поодинокі угруповування і навіть на всіляких персональних антагонізмах, штучно підсилюваних ворогом, кінчаючи. Все це мало своє віддзеркалення і під час Третього СКВУ, що міг би послужити класичним зразком демократії в дії. Це тим більше, що підготовка до цього Конгресу була далека від зразкової. Мабуть правду мав один із делегатів з Європи, сказавши в приватній розмові, що коли мова про програму Конгресу, то "виходить, що ніхто нічого не знає". Під час Конгресу, як на пленарних сесіях, так і на сесіях поодиноких комісій, часом доходило майже до того, що можна б назвати "кризою", але вже навіть на початкових сесіях кожний уважливий спостерігач міг побачити, почути і переконалися, що цей Конгрес є великим зібранням справді зрілої і демократично виробленої громади та, зокрема, ідейної громади, яка не тільки декларує, але й втілює в добро справу, яка свідомо цієї справи та яка відповідно поступає. Не можна не згадати і наявних доказів, що цими настановами керувались у своїй поведінці і виступах провідні діячі дотеперішнього Секретаріату СКВУ та президія цього Третього СКВУ з д-ром Юліаном Куляком у провіді, який у великій мірі треба завдячувати цю велику перемогу для українців і велику поразку для її ворогів, що їх приніс Третій СКВУ, поставивши у своєму фокусі Україну та її змагання до волі і незалежності та всебічну і максимальну допомогу української діаспори в цих змаганнях.

ПРИВІТ І БЛАГОСЛОВЕННЯ ПАТРІАРХА ЙОСИФА УЧАСНИКАМ ІІІ СКВУ

Високоповажні Делегати, Гості й Учасники! Дорогі в Христі Браття і Сестри!

В імені цілої нашої Помісної Української Католицької Церкви і нашої ієрархії вітаю Вас, численні зібраних на цих Ваших нарадах, нашим старим християнським привітом: Нехай Вам Бог допомагає! Водночас засилаю свої молитви до Святого Духа, щоб наповнив Ваші серця взаємною пошаною і любов'ю, а Ваші уми благорозумієм і Божою Мудрістю, щоб просвічував Вас у Ваших нарадах та збуджував добрі наміри. Молю Господа, щоб допоміг здійснити Ваші корисні постанови на добро української Церкви і Народу.

Дорогі Браття і Сестри, над нашим народом в Україні зависла велика небезпека — нищення його вікової християнської духовності, постійного зменшення його фізичної сили та денационалізації.

Майже 60 років триває релігійне переслідування на Україні режимом, який відкрито проголосив себе воєнничо безбожницьким і своєю ідеологією та державну рашію поставив понад усі духовні цінності, підносячи їх до рівня псевдорелігії. Відновлену у 1920-их роках Українську Автокефальну Православну Церкву він розгромив у 1930 роках, а понад 30 років тому жертвою цього переслідування впала і Українська Католицька Церква, і це переслідування не тільки триває, але і посилюється, бо сотні священників, монахів і мирян далі живуть по тюрмах, на засланнях або репресовані на маргінесі суспільного життя.

Національний і соціальний гніт та невідрадні побутові умовини спричинили великий спад у числі народних серед нашого народу в Україні, а добробут і бажання життєвих вигід мають ці самі наслідки й серед наших людей на поселеннях. Знову ж постійне, шілевоспрямоване вимішування людності, переселювання її поза межі України, як і плянково та послідовно здійснювана русифікація українськими чинниками СРСР, зокрема в шкільництві, приносить втрати великого числа наших людей і їхніх дітей.

Денационалізація української молоді на поселеннях, яка починає покидати свою Церкву та забувати про своє національне походження, є також загрозливим явищем. Тому в цей час нашого національного лихоліття, коли мусимо змагатися за душу й серце кожної української людини, а зокрема молоді людини, провідні українські олімпісти, а передусім ті, що стоять у провіді українських великих і центральних організацій, повинні змагатися до єдності думки й діла, зокрема в справах, що є всенародною, загальною національною вагомості і значення.

Перед Вами, як представниками всієї вільної української спільноти на поселеннях, стоїть велика відповідальність перед історією і українським народом за його сучасну долю. Тому подумайте і застаніться над тим, як найкраще допомогти нашим терплячим братам в Україні, як піднести ім'я України на поселеннях, як забезпечити розвиток і плекання української культури й науки на здорових началах нашої вікової духовності та тисячлітнього досвіду християнського релігійного життя; як розвинути всебічну опіку над українською молоддю і як, кінців, переконати чуже оточення про нашу святую правду? Коротко — як приготуватися до політичного, що можуть в найближчій майбутності на нас грянути і застати нас несприятелі і тоді про нашу долю знов будуть рішати чужі люди. Будьмо солідарні й плекаймо почуття відповідальності за нашу долю.

Ще одна важлива справа стоїть перед нами всіма. Зближається великий Ювілей 1000-річчя хрещення Русі-України. Справа достойного його відзначення важлива й свята для нас усіх, і ми повинні відзначити його в єдності й любові, бо це основний заповіт Христа-Бога для всіх християн. Вашою заслугою перед історією нашого поселення буде допомога в підготові цього Ювілею, а конкретно — участь в спільній Ювілейній Комітеті єпископів, священників і мирян. Це імператив нашої сучасної дійсності.

Хай теперішнє лихоліття нашого народу не знеохоче Вас, а навпаки — хай додасть Вам нових наснаг і сил до праці за цього народу й його світлого майбутнього. Ми певні, що Всевшній Господь винагородить його за дотеперішні терпіння.

Ще раз бажаю Вам великих успіхів у Ваших нарадах і постановках та благословлю Вас і всі Ваші добрі наміри й діла.

Благословення Господнє на Вас!

†Йосиф
Патріарх і Кардинал

Надія Світлична*

ВИРУШАЙ САМ...

Якщо на твоїй клич не прийде ніхто,
тоді вирушай сам.
Сам вирушай, один вирушай,
в путь вирушай сам.

Якщо скус всіх ганебний страх
(О, доля твоя нелегка!)
і кожен у відповідь мовчки зітхне
і близько очі схова, —
сам говори:
твоя совість і глузді
підкажуть тобі слова.
Тоді говори сам.

Якщо підуть від тебе всі
(О, доля твоя нелегка!)
Якщо всі покинуть тебе
і буде важким твоїм шлях, —
ти все ж продовжуй вперед іти.
Хай ноги зіб'єш до крові,
— іти продовжуй сам.

Якщо буде темна, пекельна ніч
(Шаблею вітер і злива, як лід!)
і ніхто не запалить вогню, щоб тим,
хто йде у нітьмі, допомогти.
Тоді ти сам свій вогонь запали —
ватру гніву й любови жар.
Свій вогонь запали сам.

Якщо на твоїй клич не прийде ніхто,
тоді вирушай сам.
Сам вирушай, один вирушай,
в путь вирушай сам.

* Це переспів Надії Світличної вірша індійського поета Рабіндраната Тагора, що його вона виголосила в п'ятницю, 24-го листопада, під час її привіту учасникам ІІІ СКВУ.

З МИСТЕЦТВА

Гідний задум

Мистецька виставка Ольги Дядинок у галерії ОМУА — 136 — 2-га етаж, Нью Йорк, від 12-го до 27-го листопада ц. р. була справжньою несподіванкою. Навіть ця виставка ретроспективна. Тут ми бачили не тільки дорібок мисткині, а й нові її досягнення в мистецтві: багато живопису. Виставлено 36 праць, олій і п'ять темпер. Всі праці займиві тематикою. Своєю творчою думкою поринає О. Дядинок у Трипілля, у добу нашої великої Русі, й у Грецію, у світ історії й мітології; затримає й біблійні теми; є цикли з модерної доби: з "Лісової пісні" Лесі Українки. Врешті, й краєвиди з гір Гантеру. Ольга Дядинок, обравши нову форму вислову — примітивізуючи імпресіонізм

Михайло Островець

Доповіді бібліографа УНІГУ

Кембридж, Масс.(ФКУ) — 3 початком грудня ц.р. бібліограф та бібліотекар Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету, мгр

Едвард Касинєць виступив з доповідями на тему: "Проблеми слов'янської та української бібліографії", заїжджаючи до Вінніпегу та Едмонтону.

У днях 3-4 грудня він буде гостем Української Академії в Канаді та ряду департаментів Манітобського університету; 6-го грудня виступатиме в Канадському Інституті Українських Студій. При нагоді цієї поїздки, Е. Касинєць відвідає теж Едмонтон і в проханнях ФКУ виступить там перед місцевим громадством з інформаційними про стан українських студій в Гарварді. Після недавнього обрання мгра Касинєць на голову Слов'янської та Східно-Європейської Секції Американської Асоціації Бібліотеківців, "Голос Америки" перевело з ним інтерв'ю; в центрі уваги були справи архівів, документів, бібліографії та бібліотечних збірок українців.

Кожна криза, що позначається в світі, з куди більшою силою й гостротою виступає в нас, а то через специфічні історично-політичні умови, через брак власної держави і, ніде правду діти, через нашу доволі "рогату" національну вдачу, вибухливий індивідуалізм, незгідність, тягу до роздирбівності і так невеличкого національного потенціалу, конкуренційне дублювання цієї самої праці. Так і з кризою в нашій дитячій літературі і в пресі для дітей. Цю кризу скріплює ще особливий іммігрантський життєвий відрадіст від матеріала, тиск інтонаціонального середовища, скромність людських ресурсів, а через те й брак письменницьких талантів, відсутність матеріальних засобів.

Щоб мати легший і прозоріший перегляд проблем української дитячої літератури, розгляну її за такою схемою: 1/ Дитяча література, як окрема ділянка письменства. 2/ Авторі. 3/ Ілюстратори, композитори, укладачі розваг, ігор і забав, та інші працівники дитячої літератури. 4/ Критики. 5/ Видавці, кооператива. 6/ Батьки, вчителі, виховники, організовані форми національно-громадського життя, як Церква, школа, юнацькі організації, врешті — 7/ Малі читачі. Можливо, що тут і

Ілля Дмитрів

ЗА ПРАВИЛЬНІСТЬ ПІДХОДУ ДО ОРГАНІЗОВАНОГО ГРОМАДСЬКОГО ЖИТТЯ

[7]

Ця громадська база повинна б спиратися на відчуття глибокого українського державницького патріотизму, себто бути політично вмотивованою, але не політично діючою. Ми погоджуємося, що кожне суспільне прямування української людини по лінії суверенної державницької традиції скриває у собі елемент політичності. Але ми також знаємо, що не кожне свідоме чи національне поступовання тієї людини рівнозначне з політичною діяльністю у стислому розумінні цього слова. А у цьому, власне, міститься між тим, що в нас називається громадським, і тим, що вже входить у сферу політичного.

Ця громадська база повинна бути основною підвалиною усього національного життя, на канві якої і над якою повинні діяти організовані політичні сили. В дальшому, цей організований політичний світ повинен мати моральне право впливу на громадську базу, а не так, щоб ця база пробувала диктувати політичному світові і присвоювати собі його prerogative.

Це питання з'ясоване доволі яскраво в різних розділах та мислях "Принципів Української Зовнішньої і Внутрішньої Політики", що були друковані в пресі. Воно було з'ясоване в цілому ряді інших офіційних матеріалів та здійснюване на практиці в Україні й за кордоном.

Коли ж ходять про питання однієї української політичної репрезентації поза кордонами України, то під сучасною пору існує така можливість: створення і представників самостійних політичних середовищ "Українського Закардонного Політичного Координаційного Центру", який мав би за завдання координувати політику і працю самостійних формаций за кордоном у їхньому змаганні за відновлення Української Самостійної і Соборної Держави. Такий проект став пропозицією цим середовищем ще у другій половині 50-их років. Він став недовго оновлений, пристосований до теперішнього часу і пропозиції до обмірковування знову.

Доки це не буде досягнене, або доки не знайдеться інша форма спільної політики самостійних середовищ, доти загальна громадська і весь організований громадський сектор муситиме сам робити висновки із цього, який із діючих політичних чинників веде самостійницьку та безкомпромісову боротьбу, а який лише таким представляється.

На протязі останніх десяти років до старих та у великій мірі традиційних

причин політичного роздирблення і роз'єднання дійшли ще зовсім нові причини. Цими новими причинами стали тенденції т. зв. реалітетників, які розшуковують за компромісом між державницькою концепцією і тим станом, що його створила в Україні імперіалістична Москва у 22-их і наступних роках...

Кращий порядок на українському політичному полі зможе наступити лише внаслідок ступеневої елімінації із цього поля усіх цих ідей та концепцій, які наросли внаслідок підточеної доволі значною неволею духовності української людини. На протязі минулих 60-ти років українська нація зробила великий крок у своєму думанні та поступуванні. За цей прогрес багато найкращих синів України віддали своє життя. Чи в обличчя цього будь-яке компромісове поєднання самостійництва з московським маріонетством не буде мати для нації прямо вбивчих наслідків?

СКВУ і наша постава

Загальна постава націоналістичного Руху до закінчення в 1967 році Світового Конгресу Вільних Українців була доволі об'єктивно і реалістично з'ясована перед Першим Конгресом СКВУ. На самому

сі ця постава була сфокусована на широку участь у Конгресу представників Організації Українського Визвольного Фронту з цілого світу. Ця постава не змінилася по сьогоднішні дні, хоча на протязі минулих 10 років деякі керівні кола в нутрі тієї громадської надбудови допущалися потягнень, які могли спричинити перевертання цієї нашої постава.

Ще у дні 12-го червня 1964 року, відповідаючи на листа Підготувачого Комітету СКВУ, керівні речники діючого тоді Проводу 34 ОУН писали, що "запропоновані Вами основні принципи для скликання Світового Конгресу Вільних Українців ми приймаємо як загальну національно-українську платформу, не зважаючи на нестачу в ній, зумовлені намаганнями піти назустріч різним українським політичним течіям. Зокрема в цій платформі належно не відмічено важливості революційного характеру визвольної боротьби, головне зовнішньо-політичних завдань, боротьби проти більшовицьких агентур та "п'ятих колон" протиставлення акціям російських та інших екзильних імперіалістичних груп проти української державності й необхідності спільних протіасиміляційних заходів".

[Продовження буде]

Володимир Барагура

ЧОМУ ІВАСЬ НЕ ЧИТАЄ?

[Доповідь на вечорі СУЖА в Літературно-Мистецькому Клубі в Нью Йорку]

1

У своєму підході до теми літератури і преси для дітей не буду зупинятися на деталях і не даватиму прямої відповіді на тему поставлену в заголовку, зате постараюся дати перегляд найважливіших питань з проблематики літератури і преси для дітей, вказати на їхні додатні й від'ємні сторони, показати, які були можливості в цих ділянках у минулому, який є сучасний стан і які вигляди на майбутнє. Територіально обмежуся до теренів нашого поселення, часом — до періоду нашого тут перебування. Читачі хай самі докопаються до висновків.

Питання дитячої літератури і преси не можна розглядати в відірваності від решти українського життя, бо ця проблема є його складовою частиною, одним із кошиків і пружин, що мають окреслене місце і завдання у національному організмі і спільно з іншими кошиками і пружинами тримають цей організм у русі, черпають із цього свої життєві соки, але й одночасно виставлені на всі пороки, якими грішать і від яких страждає цей організм. Ці пороки розгляну в ході мого огляду, бо вони дадуть частинно відповіді на питання, наставлене в заголовку статті — "Чому Івась не читає?"

З другого боку проблему української дитячої літератури було б як слід зрозуміти, не кинувши її на

ширше тло світової дитячої літератури, бо в нашій літературі для малих в основному діють ці самі рушійні сили, тільки достосовані до специфічних потреб і зацікавлень української дитини і мають своєрідне національне забарвлення.

Проблема дитини і книжки існує сьогодні не тільки в нас, але скрізь по світі говорять загально і не безпідставно про кризу духовних цінностей. У цьому комплексі знецінення цінностей вищого порядку знаходиться і дитяча література. Відчувається криза авторів, редакторів, видавців, покупців-читачів, батьків, громадства. Хоча почасти це багато розкішно виданих творів для дітей, але це писання здебільшого нещиро-мистецько-виховного рівня, в найкращому випадку — пересічні. Шедєвр-творів на міру Амічіса, Андерсена, Лягерлефа, Твейна, Франка сьогодні немає.

Трудність у донесенні книжки до дітей лежить у тому, що діти стали тепер інші, вони хочуть не те, чим захоплювалися їхні ровесники з попередніх поколінь, а автори не можуть дотримати кроку тим зміненням зацікавлень і смакам сьогодишньої дитини, бо не розуміють її. З тією проблемою незрозуміння сьогодишнього молодого покоління зустрічаються навіть досвідчені письменники. Англійська письменниця Е. Блейтон, яка річно пише коло двадцяти книжок, улюблена досі малими читачами, зустрілася після однієї зі своїх нових книжок ("Де втер бейбіс") з несподіванкою — діти скритикували авторку й її творчість. Досі загально думали, що дитина найкраще сприймає казки, фантастичні писання, базовані на фольклорі. Тепер виявляється, що діти реалісти, хоч і на свій спосіб, а як і хочуть фантастики, то базованої на науці, на досвіді, на знаннях. Їх полонить не вигадана фантастика, не фантастичні оповідання старших, але таємність, містерія й чарівність щоденного життя, фізика, але базована на реальних первинних, фізичних, як може здійснитися в найближчому майбутньому, зокрема

там цей поділ буде взаємно зазублюватися й перехреснуватися. Можливо, що ієрархія поділу повинна б бути інша, але я свідомо дав читача накінець, бо щоб його зрозуміти, треба наперед познайомитися з факторами, які його формують.

Перша проблема — дитяча література, як окремий гатунок письменства. Даремно ми шукали б в наших історіях літератури, літературно-критичних оглядах, енциклопедіях українознавства, енциклопедичних словниках окремого трактування дитячої літератури й дитячих письменників. Щонайвище подибуємо там відірвані, принагідні згадки про одні, чи другий дитячий твір, про того, чи іншого дитячого письменника. Якщо є спроби що проглянути заповідати, то вони тільки в пеленках. Щобільше, самі автори, які пишуть для дітей і для дорослих, наче б соромилися своєї творчості для найменших і часто промовчують її в своїх біографічно-бібліографічних даних, інтерв'ю тощо. Вже в тому явчимо бачимо, що літературний світ — авторський і науковий ставляться з байдужістю і незрозумінням, по-мачушньому, до такої важливої ділянки національної культури й виховання, як писане й друковане мистецьке слово для дитини. Наша дитяча література мусить же боротися за своє місце і за право громадянства у власному суспільстві. Чи така атмосфера може заохочувати малого читача до рідної книжки й журналу?

[Продовження буде]

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ТРЕТІЙ СКВУ ЗАКІНЧИВСЯ...

(Закінчення зі стор. 1)

Готуються до маніфестаційного походу.

Світлина Ігор Дябога

страші ген. Петра Григоренка, Леоніда Плюща і Надію Світличну.

У своєму слові, Л. Плющ остерігав перед політикою „апізменту“, вказуючи на трагічні наслідки такої політики у відношенні до Гітлера. „У формі Гельсінкських угод, ці, які хотіли зробити пастку для Заходу, зробили пастку для себе“, — сказав Плющ, висловлюючи переконання, що „совєтська імперія зникне“. Вказуючи на правозахисний рух в ССРСР, Плющ сказав, що „на перший погляд є мало дисидентів, але імперія боїться їх. Їхня

зброя — слово, а імперія боїться слова“. Закликаючи до єдності і об'єднання, Плющ висловив віру в це, що „наша правда переможе їхню брехню“.

Надія Світлична закликала до зусиль „об'єднатися не тільки для демонстрації, але для щоденної, послідовної праці — тоді найбільш могутній концентраційний табір розпадеться“.

„Один мудрий чоловік сказав, що війни не буде, але буде боротьба за мир, що камінь на камені не лишиться“, — говорила Світлична, навіваючи до руху спротиву в ССРСР.

Після промов декілька молодих демонстрантів спалили совєтський прапор.

Під час переговорів делегації з поліцією хотів демонстрантів кинути кілька „фаєркрєкерів“ і яєць через барикади на дорогу. Учасники маніфестації спалили українські пісні і скандували різні протимосковські заклики, не роблячи жадних спроб штурмувати барикади.

Коли вже деякі учасники маніфестації почали розходитися, а група молодих діячів почала співати український національний гімн, поліціянти нагло окружили блок 67-ої вулиці поміж Лексінгтон і Парк евеню і почали розганяти людей, не давши жадного повідомлення через гучномовці, що маніфестацію слід кінчати, при чому вони непереривно ажигвали палки. У результаті кілька демонстрантів опинилися в шпиталі, декількох поліція арештувала, а багато учасників маніфестації поїхали домів з помітними контузами.

Учасники маніфестації з обуренням висловлювалися про поведінку поліції, вимагаючи від організаторів внести формальний протест до міських властей.

СКВУ І ЧОТИРИ ІНШІ...

(Закінчення зі стор. 1)

на колоніальний стан України і Білорусі, „уряди“ яких є наставниками Москви та допомагають центральній владі духово і фізично винищувати їхні народи. Факт, що Україна і Білорусь не мають дипломатичних зв'язків з іншими країнами свідчить про їхній статус колоній, — говорив ген. Григоренко. Він вказав на політику русифікації, переслідування, арешти й запроторення невинних людей в „психушки“ і концтабори, підкреслюючи, що половина політ'язнів в ССРСР — це українці. Генерал закликав до повного бойкоту Олімпійських Ігор в Москві в 1980 році, якщо совєтські власті не дозволить на вільний в'їзд до ССРСР і свободу подорожування та можливість зустрічей з населенням без будь-яких шikanів. Як другий приклад, ген. Григоренко подав наслідок виселення і сучасний стан кримських татар.

Подібні думки висловили Н. Світлична та С. Кудірка, який рівнож — через перекладача подав статистичні дані про незвідний стан литовського народу від часу насильного прилучення Литви до ССРСР в 1940 році.

Надія Світлична закликала до посиленої праці в обороні всіх переслідуваних в ССРСР, зокрема українців. „Мені болять долі всіх народів, але українського зокрема, бо я українка“. Вона уважала, що совєтські власті вживають різних засобів, щоб „мати спокій“ під час Олімпіади, тому деяких людей заарештують, деяких видворять, а ще деяких залякають. Вона уважала, що ці особи, які пойдуть до ССРСР на Олімпійські Ігри, повинні раніше добре познайомитися із ситуацією в ССРСР і з правозахисним рухом.

Леонід Плющ висловив побоювання, щоб не повторилася історія з Олімпійськими Ігришами в Берліні в 1936 році, коли світ потурвав Гітлеру, — „а два роки пізніше вибухнула світова війна“. Він уважав, що Олімпіаду та міжнародні з'їзди в Москві слід бой-

котувати, але й зарекомендувати на про-тестні акції, як це недавно зробили французькі генетики. Він нагавував аме-риканських генетиків, які спершу підписалися під петицією, а опісля під натиском американського атташе в амбасаді відтягнули їх. Плющ подав ще кілька прикладів допомоги ЗСА та інших західних держав Совєтському Союзові в за-ріпленні імперії та поширенні її впливів. Він нагавував „торг людьми“, подання приклад Західної і Східної Німеччини та виміну Бухарського за карвала-на. Плющ сказав, що пре-зидент Чіле Піночет суге-рував Совєтському Союзові виміну політ'язнями, на що Брежнев мав дати відповідь: „десять комуністів за одного дисидента“.

У дальшому Плющ ствер-див, що політика Москви веде до війни навіть якщо вона не бажає війни. На-ціональне питання в ССРСР — найбільш акутне, сказав Плющ, передбачаючи мож-ливість повстання, хоч було б краще, коли б деколоні-зація ССРСР проходила мирним шляхом.

У відповідь на запит про теперішній стан Української Гельсінкської групи, Н. Світлична заявила, що КГБ розпиралося з нею най-більш жорстоко.

„Як порівняти російсь-ку і українську групи“, — на підставі проробленої робо-ти, твердила Світлична, — „то українську групу за-далися захи щати ще раз роз-правила крила. Але вона живе і це головне“.

Київська група тепер на-раховує чотири особи, але це тільки ті, які підпису-ються під документами, а актив багатий більший, — сказала Світлична, додаю-чи, що кілька днів перед її виїздом з Києва вона до-відалася, що до групи при-лучилось кілька молодих лю-дей. За кордоном група має представників в особах ген. П. Григоренка і Л. Плюща, а Світлична „раніше не ух-лялась від допомоги групі і так буде далі“.

Можливості праці Київ-ської Гельсінкської групи обмежені, — сказала Світ-лична, вказуючи на факт, що Іван Кандиба й Ніна Строката перебувають під домашнім арештом. Але не зважаючи на обмеження і постійні шикани — „Гель-сінкську групу вже немож-ливо здушити“.

Мгр Ю. Шимко закінчив пресконференцію, подаючи до відома, що представники п'ятого конгресу, в това-ристві ген. Григоренка, від-дають ще цього дня кана-дське й американське пред-ставництва до ОН і вру-чать їм документацію. У наступних днях ці пред-ставники мали відвідати ще біля двох десятків пред-став-ництв до ОН.

ПЕРЕБІГ НАРАД ІІІ КОНГРЕСУ СКВУ

(Продовження зі стор. 1)

Світлина Рома Солов'я

Микола Плав'юк вручає о. митр. д-рові Василю Кушніреві почесну грамоту.

тування закінчив в імені Контрольної комісії мгр Іван Винник.

Після полуденку, під час якого вшановано українсь-ких парламентарів, біля 15 делегатів ставили запити до звітів, на які відповіді подали М. Плав'юк, д-р М. Кушніра і д-р Ф. Мартинюк.

Різні аспекти діяльнос-ті СКВУ, його Секретарі-ату і Президії та складових організацій на поселеннях були обговорені під час дискусії, в якій взяло участь понад 20 делегатів, які з уваги на брак часу, були обмежені до двоххвилин-них коментарів. У диску-

сії взяли участь: С. Мудрик, П. Дорожинський, П. Тисячний, д-р А. Жуковський, п. Кушнір, І. Лещинський, Р. Зварич, Б. Казанівський, В. Бакум, І. Дмитрів, В. Мазур, д-р В. Шебунчак, І. Величко, Б. Гасюк, В. Ве-рига, п-і О. Цвик, І. Гавлюк, п-і Я. Рубель, Б. Панчук. Дискусанти заторкнули такі питання, як: відмін-ність проблем в різних кра-їнах поселення, збереження української мови і толе-рантності до інших мов, пи-тання т. зв. „узгіднення“ на Конгресах СКВУ і права делегатів, акції в обороні прав людини та їх коорди-нація, проблеми молоді та її

(Закінчення на стор. 4)

ПЕРША СЛОВ'ЯНСЬКА ВИСТАВКА МАЛЯРСТВА І СКУЛЬПТУРИ

відбудеться

в Українському Інституті Америки

2 East 79th Street, NEW YORK, N.Y. 10021

від 4 грудня до 10 грудня 1978 р.

ВІДКРИТТЯ — 4-го грудня, 7-ма год. веч.

32 мистці репрезентують 8 слов'янських груп.

У виставці беруть участь наступні українські мистці:

Я. Гніздовський, Л. Гуцалюк, Н. Климівська, Ю. Соловій.

Виставка буде відкрита

від вітківка до п'ятниці в год. 4-8 веч.,

в суботу — 1-6 веч., в неділю — 11-3 по пол.

Подарунок на Новий Рік та Різдво Христове!

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

в ілюстраціях — К. Шонк-Русича

Літературні редактори:

В. ДАVIDЕНКО, Л. ПОЛТАВА

У твердій обкладинці, великого формату, 945 ілюстрацій,

16 стор. в кольорах, 62 стор. у двох кольорах. Ціна \$52.00.

Можете набувати:

Daria Chaikovsky, Los Angeles, (213) 981-3196;

Himjak, Ohio Export, 900 Literary Rd., Cleveland, Ohio;

Kolodchyn, Warren, Mich., (313) 755-1575 (EKO Gallery);

Wanchycka, 5031 N. 12 St., Philadelphia, Pa.;

Ukr. Book Store, 2315 W. Chicago Ave., Chicago, Ill.;

Arka West Toronto, 2282 Bloor Street;

Ukr. Book Store, Edmonton, 10207 — 97 Street.

Писати:

К. SZONK-RUSYCH

13 East 7th Street, New York, N.Y. 10003

ПЕРЕДРІЗДВЯНИЙ ДУХОВНИЙ КОНЦЕРТ

відбудеться

у неділю, 3 грудня 1978 р., о год. 2:30 по пол.

в Українській Батистській Церкві

у Філадельфії, Па., 961 N. 7th Street

Вхід вільний. Усіх сердечно запрошуємо.

У церковній бібліотеці є можливість набути

СВЯТУ БІБЛІЮ та іншу духовну

літературу.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНСОУ!

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ

136 Друга Авеню, 2-ий поверх

(Дім Українського Визвольного Фронту)

П'ятниця, 1-го грудня 1978 р., о годині 7-й веч. (точно)

„ЧИ ПОТРІБНІ ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ НА ЕМІГРАЦІЇ“

ДИСКУСІЙНИЙ ВЕЧІР в якому беруть участь:

Дискусанти: д-р Марко Антонович, д-р Богдан Цимбалістий

Доповідачі: ред. Олег Мотиль, д-р Нестор Олесницький

Модератор: ред. Роман Ільницький

ВШ. Гостей запрошуємо до дискусії.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими,

що 26-го листопада 1978 року відійшла у Вічність

наша Найдорожча, Улюблена

ДРУЖИНА, МАМА, ДОНЯ, СЕСТРА І ТЕТА

БЛ. П.

ОЛЬГА КУЛИНЯК

Тяжким горем і смутком прибиті:

чоловік — ІВАН

доня — УЛЯНА

мама і тато — ТЕТЯНА І ІВАН СТЕЛЬМАХ

брат з дружиною — БОГДАН І МАРІЯ з дітьми ДАРЦЕЮ

і ОРЕСТОМ

ПАРАСТАС в середу, 29-го листопада 1978 р., о год. 8-й веч. в похоронному за-

веденні Насежця, 109 1st Теґбор Рд, Філадельфія, Па.

ПОХОРОН в четвер, 30-го листопада 1978 р., о год. 9-й ранку, до церкви Царя

Христа при 17-й і Казога вул., а опісля на цвинтар у Факс Чейсі.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

ХОР „ВАТРА“

Оксана Ференц, диригент

А. Павлинська, акомпаньмент

ДУХОВА ОРКЕСТРА

Семен Яхнес, диригент

ТЕАТР „ТЯЖКО НА ЕМІГРАЦІЇ“

Мирон Куляс, директор

Субота, 2-го грудня 1978 р., год. 7-ма веч.
Clemente H. School, Western & Division, Chicago, Ill.

КОНЦЕРТ

МИСТЕЦЬКИХ АНСАМБЛІВ ПРИ ОСЕРЕДКУ
СУМА ім. М. ПАВЛУШКОВА в ЧІКАГО, Ілл.

ХОР „ГОМІН“

Марія Гаврилук, диригент

Акомпаньямент Н. Шеп

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ

„УКРАЇНА“

Євген Літвінов, балетмайстер

Гостинний виступ —

сопрано ОЛЯ ГІРНЯК, Нью Йорк

